

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.637/2022/14.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2023. május 24. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A pénzmosás büntette miatt vádlottl ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2022. január 12. napján kihirdetett 6.B.1538/2020/23. számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

A vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a) pont] *minősíti*.

A Magyarország területéről történő kiutasítás tartamát 5 (öt) évre *súlyosítja*.

A halmazati büntetésre utalást *mellőzi*.

A vagyonelkobzást *mellőzi*.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 444.856.- (négy száznegyvennégyezer-nyolcszázötvenhat) forint bűnügyi költségből 6.000.- (hatezer) forintot a vádlott, míg 438.856.- (négy százharmincnyolcezer-nyolcszázötvenhat) forintot az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék fenti számú ítéletével vádlott1 vádlottat bűnösnek mondta ki 22 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás büntetében [a 2012. évi C. törvény (Btk.) 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, tíz esetben (3) bekezdés b) pont, tizenkét esetben pedig (4) bekezdés b) pont]. Ezért a vádlottat halmazati büntetésül 1 év 8 hónap szabadságvesztésre és 3 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést – végrehajtásának elrendelése esetén – börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlottal szemben 10.760.704,- forint erejéig vagyonekobzást rendelt el. Az eljárás során lefoglalt 3.000 euró lefoglalását megszüntette és megállapította, hogy az az állam tulajdonába kerül. magánfél1 és magánfél2 magánfelek által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 3.843.371,- forint megfizetésére, míg megállapította, hogy a fennmaradó 4.213.652,- forint bűnügyi költséget a Magyar Állam viseli.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére az ítélet megváltoztatása érdekében, a vádtól eltérő tényállás és téves jogi minősítés miatt, részbeni megalapozatlanság okán a tényállás kiegészítése és a váddal egyező jogi minősítés megállapítása érdekében, továbbá a büntetés súlyosítása, a büntetés végrehajtásának hosszabb próbaidőre történő felfüggesztése érdekében. Az ügyészség fellebbezésének indokolásában részletesen kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 592. § (2) bekezdés a) és d) pontjában írt okok folytán részben megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, illetve a megállapított tényből további tényre helytelenül következtetett és a vádlott cselekményét tévesen minősítette pénzmosás büntette helyett 22 rendbeli csalás büntetéhez nyújtott bűnsegédi bűnrészességgnek. A megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében indítványozta az ügyiratok tartalmára figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján a tényállás több ponton történő kiegészítését és a helyes ténybeli következtetés levonásával a vádlott cselekményének pénzmosás büntetéként történő minősítését, valamint a szabadságvesztés próbaidejének hosszabb tartamban történő megállapítását.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.180/2022/9. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést azzal a módosítással tartotta fenn, hogy az elsőfokú ítélet tényállásának [14], [22], [24] és [25] pontjában írtak kiegészítésére, valamint a téves minősítés okaként a vádlott magatartásának pénzügyi szolgáltatásként történő értékelésének elmaradására vonatkozó részeit mellőzte, egyebekben azt az indokolással egyezően fenntartotta.

[4] Az ügyészség indítványozta, hogy a bejelentett fellebbezés irányára tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét teljeskörűen bírálja felül.

[5] Az ügy érdemére kihatással nem bíró eljárási szabálysértéseket észrevételezett, és részletesen indokolta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete miért részben megalapozatlan, a tényállás hiányosságaira és tényből további tényre történő helytelen következtetés miatt. A részbeni megalapozatlanság kiküszöbölésére az ítélet tényállásának kiegészítését, illetve helyesbítését indítványozta.

[6] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tényállás felderítési kötelezettségének eleget tett, azonban az általa megállapított tényállásból azt a téves következtetést vonta le, hogy a vádlott a bankszámlák megnyitásával és a számlákhoz kapcsolódó adatoknak az ismeretlen megbízó részére átadásával ahhoz nyújtott szándékosan segítséget, hogy a sértettek

tévedésbe ejtése, vagyis a csalási cselekmény megtörténhessen. A megalapozott tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, az általa elkövetett bűncselekményt azonban nem a törvénynek megfelelően minősítette. A jogi indokolás körében tévedett, amikor akként foglalt állást, hogy a vádlottnak azzal is tisztában kellett lennie, hogy az általa nyitott bankszámláknak az lehet a rendeltetése, hogy azokra megtévesztett személyek pénzeket utaljanak, és ebből következően a megtévesztés részét képező, a károkozásból származó pénzösszegek realizálásához szükséges bankszámlaszámok előzetes rendelkezésre bocsátása a csalás bűncselekményéhez történő szándékos segítségnyújtásként, ekként bűnsegédi bűnrészességgként értékelhető. Ezzel szemben a pénzmosás egyik jellemző elkövetési módszere, amikor az elkövető ellenszolgáltatás fejében rendelkezésre bocsátja a saját nevére nyitott bankszámlát, amelyre rendszerint a csalás áldozatává vált sértettek teljesítenek átutalást. A bankszámla felett rendelkezni jogosult személy feladata pedig annyi, hogy a számlán jóváírt összegeket felvegye, illetve továbbítsa.

[7] Véleménye szerint helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor vizsgálta, hogy a vádlott cselekménye minősülhet-e a csalás bűncselekményének. Tévedett viszont akkor, amikor az alanyi oldal ismérveit értékelte. A csalás jogi minősítésének alanyi feltétele ugyanis az, hogy a számlatulajdonos tudata átfogja a saját tevőlegessége és a csalás törvényi tényállási elemei közötti kapcsolat valamennyi releváns elemeit is. Hivatkozott a következő bírói gyakorlatra, amely szerint önmagában még abban az esetben sem lehet a csalás elkövetéséhez bűnsegélyre kiterjedő tudattartalomra következtetni, ha a számlatulajdonos bizonyítottan tud a számláján jóváírt összegek bűnös eredetéről.

[8] Jelen ügyben nem állt rendelkezésre olyan bizonyíték, amelyből arra lehetne következtetni, hogy a vádlott saját cselekvőségének a kifejtésekor tisztában lett volna az alapbűncselekmény bármely részletével, ebből következően viszont téves a cselekmény pénzmosás büntette helyett bűnsegédként elkövetett csalás büntetteként történt értékelése.

[9] Az elkövetés óta bekövetkezett jogszabályi változásra figyelemmel indítványozta a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján elvégezni annak vizsgálatát, hogy a vádlott vonatkozásában az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos büntető törvény tartalmaz-e enyhébb rendelkezéseket. Az ügyészség álláspontja szerint a jelenleg hatályos büntető törvény rendelkezései nem kedvezőbbek a vádlottra nézve, így nincs helye az elbíráláskori Btk. alkalmazásának. Ezért indítványozta az elkövetéskori Btk. alapján a vádlott bűnösségének a Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont 2. fordulat és (4) bekezdés a) pont szerinti pénzmosás büntetében történő megállapítását. Indokai szerint a cselekmény a Btk. 6. § (2) bekezdése alapján folytatólagosan elkövetettnek és a Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontjában írtak szerint üzletszerűen elkövetettnek minősül.

[10] A bűncselekmény elkövetési értéke elkövetéskori árfolyamon számolva 11.813.676,- forint, a Btk. 459. § (6) bekezdés c) pontja alapján ez jelentős elkövetési értéknek minősül, mely alapján indítványozta az elsőfokú ítélet jogi indokolásának e körben történő helyesbítését.

[11] A büntetés kiszabása körében indítványozta az enyhítő körülmények köréből az eltérő minősítésre figyelemmel mellőzni a bűnsegédi bűnrészességet, az időmúlás kapcsán pedig annak helyesbítését, hogy az az elévülési időt nem meghaladó, hanem megközelítő tartamú. A súlyosító körülmények köréből indítványozta a kettőnél több bűncselekményből álló bűnhalmazatra történő utalás mellőzését, ugyanakkor súlyosító körülmény a folytatólagos elkövetés, és a pénzmosás bűncselekményének helyi elszaporodottsága. A büntetés kiszabása körében álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor szabadságvesztés büntetést szabott ki és akkor is, amikor lehetőséget látott ennek próbaidőre történő felfüggesztésére. Tévedett azonban, amikor a próbaidő tartamát aránytalanul enyhe tartamban határozta meg. A bűncselekmény elkövetésének körülményeire, a bűncselekmény jellegére, a

bűnösség fokára tekintettel a próbaidő tartama a törvényi tételkeret felső határához közeli tartamban történő megállapítása szükséges és indokolt. A kiutasítás tartamát arányosnak ítélte. Az eltérő minősítés súlyosabb büntetési tételt eredményez, ezért indítványozta a büntetés kiszabása során a másodfokú bíróság által a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt enyhítő szakasz alkalmazását, és felhívta a figyelmet arra, hogy az előzetes mentesítés lehetőségének vizsgálata a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban foglaltak szerint hivatalból szükséges, azonban a vádlott által megvalósított bűncselekmény tárgyi súlya és jellege, az elkövetés körülményei kizárják a vádlott előzetes mentesítésben részesítését. Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései a törvénynek megfelelőek, ezért összességében indítványozta a fentebb már részletezettek szerint a vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítésének megváltoztatását, a próbaidő tartamának súlyosítását, a halmazati büntetésre történő utalás mellőzését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

[12] Az eltérő minősítés érdekében bejelentett fellebbezés alapos, a fellebbviteli főügyészség átiratában írtak nagyrészt helytállóak.

[13] Tekintettel a bejelentett fellebbezés irányára, az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét, és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2), valamint (7) bekezdései alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

[14] Ennek során – osztva a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját – megállapította, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság akkor, amikor a 2022. január 12. napján megtartott tárgyaláson a Be. 756. § (1) bekezdése alapján tájékoztatta az ügyészséget arról, hogy a vádlott külföldön ismert helyen tartózkodik, és a Be. 755. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a Be. CII. Fejezet szerinti eljárás lefolytatásának törvényi feltételei fennállnak, majd nyilatkozta az ügyészt, hogy indítványozza-e a tárgyalásnak a vádlott távollétében történő lefolytatását.

[15] A törvényszék az eljárást a főügyészség erre irányuló indítványa alapján korábban a Be. CI. Fejezetében foglaltak szerint a vádlott távollétében folytatta le, mert a külön eljárás szabályai alkalmazásának törvényi feltételei fennálltak.

[16] A Be. 756. § (1) bekezdésében foglaltak akkor irányadóak, amikor a vádemelést követően állapítható meg, hogy a vádlott külföldön tartózkodik, és a Be. 755. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek fennállnak. Időközben ismert lett a vádlott külföldi tartózkodási helye, őt onnan a bíróság megidézte, azonban szabályszerű idézés ellenére a kitűzött tárgyaláson a vádlott nem jelent meg. Így a bíróság szükségtelenül hívta fel ismét az ügyészséget indítványtételre, mert az ügyészség felhívása nélkül a Be. 756. § (2) bekezdésében foglaltak szerint kellett volna eljárnia.

[17] Ugyancsak eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor az ügydöntő határozat rendelkező részét 2022. január 12. napján az ítélet kihirdetésén jelen volt fellebbezésre jogosult ügyész és a vádlott védője részére a Be. 549. § (4) bekezdésében írtak ellenére nem adta át.

[18] Ezen eljárási szabálysértéseknek azonban az ügy érdemére nem volt kihatása, ezért a másodfokú bíróság csupán ezen eljárási szabálysértések megállapítására szorítkozott.

[19] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, valamint a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett [Be. 592. § (2) bekezdés a) és d) pont].

[20] Ezt a részbeni megalapozatlanságot az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés útján kiküszöbölte és az alábbiak szerint az elsőfokú ítélet tényállását kiegészítette, illetve helyesbítette:

[21] Az ítélet 7. oldal [20] bekezdésében írtakat kiegészítette azzal, hogy a vádlott már a bankszámlák megnyitásakor tisztában volt azzal, hogy azokra nem legális forrásból, hanem más által elkövetett büntetendő cselekményekből származó pénzüsszegek érkeznek majd.

[22] Mellőzte az ítéltábla az ítélet [27] bekezdésében részletezetteket, tekintve, hogy az ott írtak további bűncselekmény megállapítására alkalmasak, azonban a vád történeti tényállásában nem szerepeltek, így az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a vádon.

[23] Ugyanakkor megállapította a másodfokú bíróság, hogy vádlott1 vádlott mindösszesen 10.760.704,- forint értékben vett fel a bankszámlákról pénzt, melyet az ismeretlen megbízójának átadott.

[24] Ez a kiegészítés azért vált szükségessé, mert az eltérő minősítés folytán a bűncselekmény elkövetési értéke eszerint került megállapításra.

[25] Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása hiánytalan és megalapozott, melyet a másodfokú bíróság határozatának alapjául elfogadott.

[26] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást perrendszerűen a szükséges és lehetséges körben lefolytatta a Be. 163. § (2) és (3) bekezdésében rögzített tényállás tisztázási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A bizonyítékokat maradéktalanul mérlegelési körébe vonta. Kellő és okszerű indokát adta annak, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, hogy miért vetette el a vádlott büntetőjogi felelősséget tagadó vallomását, védekezése miért nem volt valós és hogy azzal szemben mely bizonyítékokra alapítottan állapította meg a tényállást.

[27] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan.

[28] Az elsőfokú bíróság alapvetően megalapozott tényállást állapított meg, amely a fenti kiegészítésekkel, illetve helyesbítésekkel a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[29] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, az általa elkövetett bűncselekményt azonban nem a törvénynek megfelelően minősítette.

[30] Az elsőfokú bíróság a jogi indokolása körében helyesen állapította meg, hogy csalási cselekményekből eredő pénzüsszegek átutalására került sor a vádlott nevén lévő bankszámlákra. Tévedett azonban, amikor arra hivatkozott, hogy a bankszámlák megnyitásával a vádlott ahhoz nyújtott segítséget, hogy a sértettek tévedésbe ejtése, azaz a csalás megtörténhessen. A következetes bírói gyakorlat szerint (BH 2021.278., Fővárosi Ítéltábla Bf.45/2021/8., Bf.64/2021/16., Szegedi Ítéltábla Bf.II.124/2022/16.) a számlatulajdonos cselekménye a tévedésbe ejtésnek és a károkozásnak is előfeltétele, hiszen a számlaszám ismerete nélkül a sértett számlájának megtévesztés eredményeként történő megterhelésére nem kerülhetne sor. A számlaszám közlése ezért tárgyi oldalon csaláshoz nyújtott bűnsegélyt valósít meg, a jogi minősítés alanyi feltétele azonban az, hogy a számlatulajdonos tudata átfogja a saját tevőlegessége és a csalás törvényi tényállási elemei (megtévesztés, károkozás) közötti kapcsolat valamennyi releváns elemét is. Önmagában ugyanis még abban az esetben sem lehet a csalás elkövetéséhez nyújtott bűnsegélyre kiterjedő tudattartalomra következtetni, ha a számlatulajdonos bizonyítottan tud a számláján jóváírt összegek bűnös eredetéről. Ily módon ugyanis átutalásra nem pusztán csalás bűncselekményéből adódóan a sértett által, de más járulékos jellegű bűncselekményekből adódóan, esetleg információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás bűncselekményéből kifolyólag is sor kerülhet. A csalás törvényi tényállási elemeit érintő ismeretre a rendelkezésre álló adatokból nem lehet következtetést vonni, ekként a cselekmény csalásként

történő értékelése kizárt. Önmagában a pénzmosási célzatú bankszámla nyitása a pénzmosásban való megállapodás, mint előkészületi cselekmény megállapítására lenne alkalmas. Erre viszont csak addig kerülhet sor, míg a megállapodás szerinti cselekmény, azaz a pénzmosás törvényi tényállási elemeinek megvalósítása nem kezdődik meg. Ennek folytán a vádlott cselekménye nem minősülhet előkészületi cselekménynek, hiszen az általa megnyitott számlákra érkezett büntetendő előcselekmény folytán utalás, melyet a vádlott a bankszámlákról levett és átadott az ismeretlen megbízójának.

[31] A vádlott nyomozás során tett vallomása alapján kizárólag az a következtetés volt levonható, hogy tisztában volt azzal, hogy a bankszámlák illegális tevékenységből eredő pénzüsszegek fogadására szolgálnak, s azzal is, hogy büntetendő cselekményből származó pénz megszerzésében működik közre. A vádlott nyilvánvalóan tudta, hiszen bankszámlával korábban is rendelkezett ország neve¹ hogy személyazonosságot igazoló okirat birtokában bankszámla nyitható, és egy bankszámlára is tudtak volna pénzt utalni az ismeretlen személy barátai.

[32] Vele bizalmi viszonyban nem lévő ismeretlen személy kérésére nyitott nem egy, hanem több bankszámlát ország neve² és ország neve³. Ez a személy azt közölte vele, hogy erre pénz fogadása érdekében van szüksége, barátai fognak a részére pénzt utalni. A vádlott saját nevére bankszámlákat nyitott, amelyhez elérhetőségként a saját telefonszámát adta meg, levelezési címként ugyanakkor valótlán címet közölt.

[33] Az ismeretlen személy átadott egy telefont a vádlott részére annak érdekében, hogy azon keresztül tartsanak kapcsolatot egymással. A bankszámla adatai az ismeretlen személy részére hozzáférhetőek voltak.

[34] A számlára utalt összegeket még az utalás napján a vádlott a számláról levette és megbízója részére átadta.

[35] Mindezen körülményekből alappal nem gondolhatta, hogy közreműködésére legális ügylet érdekében kerül sor. Így nyilvánvalóan tudta, hogy a bankszámlák illegális tevékenységből eredő pénzüsszegek fogadására szolgálnak, s azt is, hogy büntetendő cselekményből származó pénzüsszegek megszerzésében működik közre. Megbízása arra irányult, hogy megbízója ezen illegális pénzüsszegekhez úgy jusson hozzá, hogy személye ne legyen feltárható, a pénz útja nyomon követhetlenné váljon. Mindez alapján nem kétséges, hogy a vádlott egyenes szándékkal követte el a bűncselekményt: ismeretlen személy általi megbízása bűnös eredetű pénz bűnös leplezésére és megszerzésére irányult. A pénz bűnös voltaival az elkövetés konspiratív körülményei alapján tisztában kellett lennie, cselekvősege akaratlagos, célzatos elkövetői magatartásnak minősül.

[36] Mint ahogyan az a BH 2021.278. számú jogesetben rögzítésre került: amennyiben a terhelt saját valós szándék nélkül jövőbeli, tisztázatlan eredetű és kifejezetten eltitkolandó pénzeszközök fogadására nyit számlát azzal, hogy az érkező összegeket készpénzben kell felvennie, és az ismeretlen megbízó részére átadnia, akkor ilyen ismérvek mellett maga a számlanyitás alkalmas az arra érkező pénz eredetének leplezésére, a megbízó személy névtelenségének megőrzésére, a cselekmény célja éppen ez. Ezért ilyen esetben a terhelt a pénzmosás szándékos alakzatát valósítja meg. A cselekmény üzletszerűen elkövetettnek minősül, e körben az elsőfokú bíróság jogi indokolását kiegészítette a másodfokú bíróság azzal, hogy az üzletszerű elkövetés megállapítható akkor is, ha más vagy mások jogtalan haszonszerzés érdekében követnek el ugyanolyan vagy hasonló bűncselekményt (BH 2012.146.). Ezen túlmenően az üzletszerűség megállapításánál azt a tény is értékelni kell, hogy az ismeretlen megbízó számlanyitásonként a vádlottnak ötszáz eurót ígért. Így a vádlott részéről a rendszeres haszonszerzésre törekvés is megállapítható.

[37] A vádlott által elkövetett bűncselekmény a Btk. 6. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetettnek minősül. Ennek törvényi feltétele, hogy az elkövető ugyanolyan bűncselekményt egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére rövid időközönként többször kövessen el.

[38] Jelen esetben a pénzmosásnak nincs passzív alanya, sértettje. Azonban az megállapítható, hogy a vádlott egységes akarat elhatározásból, több alapbűncselekményből származó pénzösszeget szerzett meg rövid időközönként több alkalommal.

[39] Az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásra figyelemmel a másodfokú bíróság a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján vizsgálta, hogy az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos büntető törvény tartalmaz-e enyhébb rendelkezéseket a vádlott vonatkozásában. Ennek során megállapította, hogy bár a Btk. 399. §-ban meghatározott pénzmosás törvényi szabályozása a bűncselekmény elkövetése óta megváltozott. Az irányadó tényállás szerint a vádlott a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dolgot harmadik személynek megszerezte. A cselekménye üzletszerűen, jelentős értékre elkövetettnek minősül. Az elkövetéskor (2016. január 12. napján) a Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a) pont, az elbíráláskor a Btk. 399. § (2), (4) bekezdés a) pont, (6) bekezdés b) pont szerint. A vádlott által megvalósított bűncselekmény büntetési tétele azonban mind az elkövetéskor, mind a jelenleg hatályos Btk. szerint kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés. Így a jelenleg hatályos büntető törvény nem tartalmaz kedvezőbb rendelkezéseket a vádlottra nézve, ezért főszabály szerint az elkövetéskor hatályban volt Büntető Törvénykönyvi rendelkezéseket alkalmazta.

[40] Az elkövetési érték tekintetében a másodfokú bíróság a minősítés megváltoztatására tekintettel az elsőfokú bíróság jogi indokolását akként helyesbítette, hogy a vádlott a Btk. 459. § (6) bekezdés c) pontja szerint jelentős értékre követte el a pénzmosás büntetést, tekintve, hogy az elkövetési érték 10.760.704,- forint.

[41] Ezért a vádlott cselekménye a fentiekben részletezettekre tekintettel az elkövetéskor hatályban volt Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont 2. fordulat és (4) bekezdés a) pont szerinti pénzmosás büntetettének minősül.

[42] A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság saját jogi álláspontjához képest a bűnösségi körülményeket maradéktalanul számba vette, azt a minősítés megváltoztatására figyelemmel a másodfokú bíróság akként helyesbítette, hogy mellőzte súlyosító körülményként értékelni a többszörös halmazatot, ugyanakkor súlyosító körülményként értékelte a folytatólagos elkövetést.

[43] Enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság a jelentős időmúlást, de mellőzte annak megállapítását, hogy az elévülési időt is meghaladó tartamú volt, továbbá mellőzte a bűnsegédi bűnrészességre történő hivatkozást.

[44] A vádlott terhére rótt bűncselekményt a törvény kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A Btk. 80. § (2) bekezdése alapján a büntetés középértéke így öt év.

[45] Helyesen jutott arra a megállapításra az elsőfokú bíróság, hogy a büntetési célok kizárólag szabadságvesztés büntetéssel érhetőek el. Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama arányos, arányban áll a vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokával.

[46] Az eltérő minősítésre figyelemmel a másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében pótlólag felhívta a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontját, mert a két év alatti tartamban kiszabott büntetés kizárólag ezen jogszabályhely alkalmazásával törvényes.

[47] Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor lehetőséget látott a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére. A cselekmény elkövetése óta eltelt jelentős időmúlásra, a vádlott büntetlen előéletére figyelemmel a másodfokú bíróság megítélése szerint a próbaidő tartama is arányos, ezért annak súlyosítását nem látta indokoltnak.

[48] A vádlott külföldi állampolgárként bűncselekmény elkövetése céljából érkezett Magyarországra. Az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya indokolta vele szemben a kiutasítás büntetés alkalmazását. Annak tartamát azonban az ítéltábla aránytalanul enyhének tartotta, ezért azt 5 évre súlyosította.

[49] A büntetés kiszabására egy bűncselekmény elkövetése miatt került sor, ezért a halmazati büntetésre utalást, és e körben a Btk. 81. § (1) és (3) bekezdésére történő hivatkozást a másodfokú bíróság mellőzte.

[50] A törvényszék felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki a 8/2015. (IV. 17.) AB határozat 1. pontjában írtak ellenére azonban az előzetes mentesítés lehetőségének vizsgálatát elmulasztotta. Ezt a másodfokú bíróság pótolta és a vádlott terhére megállapított bűncselekmény jellegére, elkövetésének körülményeire és tárgyi súlyára, az ismert személyi körülményére figyelemmel őt az előzetes mentesítésre érdemesnek nem tartotta.

[51] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján a bűncselekmény elkövetése során szerzett vagyont attól lehet és kell elkobozni, aki azzal gazdagodott. Az irányadó tényállás alapján a vádlott az általa felvett készpénz teljes összegét átadta az ismeretlen személynek, így a hivatkozott törvényi rendelkezés alapján nem volt helye vele szemben vagyonelkobzás alkalmazásának, ezért az erre vonatkozó rendelkezést a másodfokú bíróság mellőzte.

[52] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései a törvénynek megfelelőek voltak.

[53] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az ügyészség által eltérő minősítés és a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezést nagyrészt alaposnak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[54] A másodfokú eljárás során az iratok fordításával és a tolmács jelenléti díjával összefüggésben felmerült bűnügyi költség tekintetében az ítéltábla a Be. 613. § (1) bekezdése, és a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján megállapította, hogy azt az állam viseli, míg a kirendelt védő közreműködésével felmerült bűnügyi költség megfizetésére a vádlott a Be. 574. § (1) bekezdése alapján köteles.

[55] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésén alapult.

Szeged, 2023. május 24.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

Dr. Katona Dorottya sk.
előadó bíró

Dr. Cserháti Ágota sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.637/2022/14. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 6.B.1538/2020/23. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része jogerős.

Szeged, 2023. május 24.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke